

PAPER DETAILS

TITLE: BOZULUS TRKMENLERINDEN SARILAR ASIRETI VE XVIII. YZYILDA NEVSEHIR'E
ISKNLARI

AUTHORS: Fatih ABANOZ

PAGES: 736-756

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/910506>

BOZULUS TÜRKMENLERİNDEN SARILAR AŞİRETİ VE XVIII. YÜZYILDA NEVŞEHİR'E İSKÂN LARI

Araştırma Makalesi / Research Article

Abanoz, F. (2019). Bozulus Türkmenlerinden Sarılar Aşireti ve XVIII. Yüzyılda Nevşehir'e İskanları. *Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi SBE Dergisi*, 9(2), 736-756.

Geliş Tarihi: 31-07-2018

Kabul Tarihi: 04.12.2018

E-ISSN: 2149-3871

Öğrt. Gör. Fatih ABANOZ

Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Avanos Meslek Yüksekokulu, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Bölümü

fatihabanoz@nevsehir.edu.tr

ORCID No: 0000-0002-7437-6508

ÖZ

Türk devlet yapılanmasında Oğuzların etkisi yadsınamaz bir gerçektir. Aynı zamanda Anadolu coğrafyasında da Oğuz Türkleri'nin etkisi son derece mühimdir. Oğuz Türkleri'nin Anadolu ile bütünleşmesi sonucunda ise bölgenin tarihi yeni bir boyut kazanmıştır. Oğuz Türkmenlerin bir kolu olan ve Bozulus aşiret boylarından biri olan Sarılar Cemaati, genel olarak XIII. ve XIV. yüzyıllarda Musul ve Halep bölgelerinde, XV. ve XVI. yüzyıllarda ise Osmanlı'nın Diyarbakır Eyaleti sınırları içerisinde yer almış bir topluluktur. Bulundukları bölgelerde önceleri timar sistemine dâhil edilerek yerleşik hayata geçen bu Türkmen topluluğu, XVII. ve XVIII. yüzyıllarda Osmanlı'nın genel olarak iskân politikası çerçevesinde yoğunlukla Anadolu'nun iç bölgelerine göç etmişlerdir. Gittikleri yerlerde daha küçük parçalara ayrılıp etrafındaki Türkmen topluluklarla kaynaşıp yaşamlarını sürdürerek adlarını verdikleri köyler ve kasabalar kurmuşlardır.

Bu çalışmada zaman içerisinde Anadolu coğrafyasında değişik yerlere dağılan Sarılar Cemaati'nin tarihi vaziyeti ortaya konmuştur. Yine bu çalışmada Sarılar Cemaati'nin Nevşehir'in Arabsun (Gülşehir) Kazası'na iskânı, köy haline gelmeleri ve daha sonra Avanos ilçesine bağlanmaları anlatılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sarılar, Gülşehir, Arabsun, Sarı, Göç, Türkmen, Aşiret.

SARILAR TRIBE OF BOZULUS TURKOMANS AND THEIR SETTLEMENT IN NEVŞEHİR IN THE 18TH CENTURY

ABSTRACT

The role of Oghuz in Turkish state structure is obvious. The Oghuz Turks played a significant part in Anatolian geography, as well. The settling of Oghuz Turks in Anatolia enriched the history of the region. Sarılar section of Bozulus tribe, which belonged to Oghuz Turkomans, generally settled around Mosul and Aleppo in the 13th and the 14th centuries and within the borders of Ottoman Vilayet, Diyarbakir in 15th and 16th centuries. At first, this Turkoman group was enlisted in timar registers and lived sedentarily. Later they migrated into inner-Anatolia in line with the Ottoman settlement policies throughout the 17th and 18th centuries. They established towns and villages where they were separated into small groups and mingled with other Turkoman tribes.

This study aims to expose the acts and deeds of Sarılar, a section of Bozulus Turkoman tribes. It deals with the settlement of Sarılar in Arabsun (Gülşehir), Nevşehir, the ways in which they established a village, and later became part of Avanos.

Keywords: Yellows, Gülşehir, Arabsun, Yellow, Migration, Turkoman, Tribe.

1. GİRİŞ

“Oğuz” ismi, boylar anlamına gelen bir kavram olarak kabul edildiği gibi bir şahıs adı olarak da bilinmektedir (Nalbant, 2010: 47). “Ok” kelimesi boy manasında olup, “z” çoğul eki ile birleşip ok+u+z = boylar şekline dönüşmüştür. Ok+u+z kelimesinde zamanla k = ğ’ye dönüşmüş ve Oğuz olmuştur. Ancak bu Oğuz, bir kişi olarak belirtilirken -lar ekinin kullanılması ile çoğul bir anlam içeren “Oğuzlar”, boylar olarak da ifade edilmiştir (Aydemir, 2009: 56).

Orhun Yazıtlarında Göktürkler kendilerini “Türk” olarak nitelendirmişlerdir. Dokuz Oğuzlardan ise “Oğuz” budunu olarak bahsetmişlerdir¹. Devletin esas kurucusu olduğu için Göktürk Hakanı, öncelik olarak Türkleri andıktan sonra Oğuzlara da her hitabında yer vermiştir (Gündüz, 2006: 1-2). İlk izlerinin Göktürk Devleti hâkimiyetinde görüldüğü Oğuzlar, zamanla farklı devletler bünyesinde yer alıp dağılmışlardır. Göktürk Devleti’nin yıkılmasından sonra belli bir süre Uygur hâkimiyeti altında bulunup daha sonra da kendi içlerinde ayrılarak büyük kısmı Karluklara katılmışlardır.

Oğuzların liderlerine İbn-i Fadlan’a göre “Yabgu” denilmiştir. Oğuzlarda başa geçen her kişi bu ünvanı kullanmıştır (İbn-i Fadlan, 2011). Ancak bu ünvan Çinli tarihçi Yu Taishan’ın görüşüne göre, aslen Türkçe kelime olmayıp, menşei Sakalara kadar dayanmaktadır (Tezcan, 2012: 48). X. yüzyıla gelindiğinde henüz Müslüman olmayan bu Dokuz Oğuzlar, Oğuz-Yabgu devletini kurmuşlardır. Yüzyılın sonlarına doğru ise zayıflayarak dağılmışlardır. Oğuzların dağılmasıyla birlikte bir kısmı Peçenekleri takip ederek Balkanlar yolunu kullanmışlar (Uzlar), diğerleri ise Oğuz Yabgu Devleti’nin komutanı olan Selçuk Bey’in etrafına toplanarak Cend şehrine gelmişlerdir. Cend şehrine geldikten sonra Selçuklu Devleti’nin özellikle Büyük Selçuklu Devleti’nin kurulmasında etkili olmuşlardır. Oğuzlar, Cend şehrine gelerek aslında yeni bir şehre yerleşmekten ziyade İslamiyet’in kabulüyle birlikte Türk tarihine yön verecek bir dönemin başlangıcını atmışlardır (Turan, 2008: 66-67).

Kaşgarlı Mahmud, Oğuzlar hakkında onların Müslüman olan kesimi için Türkmen ifadesi kullanılmıştır. Ayrıca yine Kaşgarlı’ya göre “*Oğuzlar birer Türkmenlerdir, Oğuzlar bir Türk boyudur*” diyerek Oğuz-Türkmen ikilisinin aslında aynı olduğu ortaya koyulmuştur (Gündüz, 2006: 1-2). Bu Türkmen grupları Selçuklu fetihleriyle birlikte -bilhassa Malazgirt ve sonrası dönemde- Anadolu’ya yoğun bir göç dalgası başlatıp bölgenin siyasi ve sosyal yapısında etkisi büyük olan bir kimlik değişimine ön ayak olmuşlardır² (Sümer, 1972: 130). XI. yüzyılda Anadolu’ya yönelik başlayan bu birinci Türkmen göçü elbette bölgenin farklı noktalarında değişimler oluşturmuş iken asıl önemli etkiyi XIII. yüzyılda gerçekleşen Türkmen göçleri oluşturmuştur. Moğol istilası sonucu Türkmenlerin kitleler halinde Anadolu’ya göç ettiği bu ikinci dalga, Anadolu’nun fiziki, sosyal, demografik v.s. yapısını etkilemiştir.

Moğol istilasının başlaması ile Maverâünnehir bölgesinden büyük kitleler halinde Türkmen grupları (Bozoklar-Üçoklar), öncelikle Musul, Halep, Güneydoğu ve Doğu Anadolu’ya ve ilerleyen tarihlerde ise Anadolu coğrafyasının büyük çoğunluğuna yayılarak Anadolu’da farklı isimlerde beylikler ve devletler kurmuşlardır.

2. SARILAR CEMAATİNİN ORTAYA ÇIKIŞI

Anadolu’ya yapılan her iki büyük göç dalgası ile Türkmenler, yeni yerler kazanmakla beraber gittikleri yerleri etkilerlerken, kendi boy ve aşiret kültürleri üzerinde de temelden değişikliğe maruz kalmışlardır. Özellikle ikinci büyük göç dalgası neticesinde Türkmenlerin geleneksel Bozok-Üçok ayrımı ortadan kalkmış ve yeni topluluklar meydana gelmiştir. Bu topluluklar kendi içlerinde kabilelere bu kabileler ise bünyelerinde irili ufaklı obalar ve oymaklara ayrılarak hızla parçalanmışlardır. Zamanla bu küçük topluluklar daha da güçlenerek asıl

¹Dokuz Oğuz kavramı, 626 yılını takiben Doğu Gök-Türk Devletinin zayıflaması üzerine Töles boyları grubunun Tola Irmağı civarı ve Kerulen’e doğru yani Doğu Gök-Türk ülkesinin doğu kısmında yaşayanların kaynaklarda zikrediliş şeklidir.

²Türkmenlerden yerleşik hayata geçip ziraat ile meşgul olanlar “Türk” diye isimlendiriliyordu. Böylece Türkmen adı Anadolu’da konar-göçerlilik ile eş anlamlı kullanılıyordu.

boylarından daha fazla nüfusa sahip olmuşlardır³ (Gündüz, 2006: 69). Anadolu'nun yeni sakinleri bu topraklara kısa sürede uyum sağladığı gibi kendi teşkilat yapılarını hızlı bir şekilde tesis ederek şehir, kasaba ve köylere Türkçe adlar vermişlerdir. Bunlar arasında Avşar, Salur, Beydili, Eymür, Kargın, Yazır gibi boy adları ya da Karakeçili, Koyunlu, Sarılı⁴ (Türkay, 1979: 658), Ağcalı, Çiçekli gibi aşiret veya cemaat adları yer almıştır (Geniş bilgi için bkz., Sümer, 1972: 271-362).

Anadolu'nun doğu ve güney bölgesine yapılan bu göç dalgasında Türkmen gruplarının yer aldığı gruba genel manada "Bozulus"⁵ denilmekle beraber bu Türkmen taifesini Üçokların Gökhan soyuna bağlı Bayındır boyundan geldiği ve Akkoyunlu ile Dulkadirli Türkmen topluluklarını oluşturduğu bilinmektedir (Gündüz, 2016/İnalçık, 2009: 141-142). Çalışma konumuz olan Sarılar aşireti ise Bozulus Türkmen grupları içinde yer almış bir topluluktur. Aşiretler çoğunlukla isimlerini bulundukları bölgelerden, ünvan ve lakaplardan veya fiziki özelliklerden alabilmektedir. Sarılar Aşireti de kuvvetli bir ihtimaldir ki ilk ortaya çıktıkları XIII. ve XIV. yüzyıllarda aşiret liderlerinin fiziki özelliklerinden dolayı *Sarı*, *Sarılı* veya *Sarılı* gibi adlarla anılmaya başlayarak kendilerinden "*Sarılar*" diye bahsedilen yeni bir kimlik içerisine girmişlerdir⁶.

Sarılar aşireti, Anadolu'nun güneydoğusunda Diyarbakır Eyaleti'nin batısından Halep vilayeti ve İskenderun Körfezi'ne kadar bulunan bölgede geniş bir alanda bulunarak diğer Türkmen boylarla iç içe yaşamışlardır (Fraylıç and Ravling, 2008: 65-66). Örneğin Timur'un Batı seferi sırasında karşılaştığı Türkmen grupları içerisinde yer alan Sarılar, Döğerlerle birlikte görev almışlardır⁷ (Tihranî, 2014: 351). Dulkadirli beylerden Alaüddeve Bey'in kurduğu "Beyyurdu" adı verilen bölgede Evci Kasabası'nda Dulkadirliyle birlikte yer almışlardır (Uçakcı, 2015a: 180). Aynı zamanda yine Anadolu'nun güneydoğusunda yer alan coğrafyada gerek Kaçar (Sümer, 2001a: 51-53) gerekse Varsak (Sümer, 2001b: 455) aşiretleri ile birlikte bulundukları gibi Kürt ve Arap topluluklarla da iç içe yaşamışlardır (Fraylıç and Ravling, 65-66). XVII. yüzyılda Halep Türkmenlerine tabi olan cemaatlerin isim ve vergi nüfusları ile sahip oldukları hayvanların yıllara göre dağılımına bakıldığında da Sarılı Aşiretinin Kıcılı ya da Kacılı⁸ (Çakar, 2006: 244-245) ile Rum-kal'a⁹ (Çakar, 2006: 264-265) çepnisi cemaati içinde yer aldıkları görülmektedir.

Sarılar Aşireti, önceleri bulundukları coğrafyada kendilerine timar tahsis edilerek yerleşik hayata geçmişlerdir. I. Süleyman zamanında Bozulus Aşireti içerisinde ağnam vergisine tabi üç nefer ile temsil olan Sarılı Aşireti, (BOA, TTD nr. 200, s. 966) yine aynı dönemde Kerkük Livasına bağlı Depelü Karyesi'nde vergiye bağlanmışlardır (Sarinay, 2003: 96). II. Selim döneminde 22 hane ve 2 mücerred vergi nüfusu ile toplam 24 neferin (BOA, TTD, nr. 561, s. 247) bulunduğu ve buna bağlı olarak Urfa Kazası'nda Bozabad Nahiyesi'ne tabi Deriköprü, Ortaviran, Sülüklü ve İsaviranı¹⁰ (BOA, TTD nr. 965, s. 151) köylerinde ziraatla uğraşmışlardır. Aşiret liderlerinden bazıları Şehr-i Zol Sancağı'nda boş ve harabe yerlere kendilerine timar verilmek suretiyle yerleştirilmişlerdi. Bazıları Erbil ve Musul arasındaki köylere yerleştirilir iken bazıları da Nusaybin Nahiyesi'ndeki boş ve harabe olan köylere yerleştirilmişlerdi (Gündüz, 2016: 195-196).

³XVI. yüzyılda Osmanlı, konar-göçer Türkmenleri, bulundukları coğrafyaya göre Bozulus, Dulkadirli, Yeni il v.s gibi isimlerle yeniden teşkilatlandırdı.

⁴Bu aşiret, Sarılar/Sarılı/Sarular/Sarılı nam-ı diğer Pencebik konar-göçer Türkman Yörükani taifesinden olup Anadolu'da farklı bölgelere yerleşmişlerdir.

⁵I. Selim döneminde Çaldıran zaferinden sonra Diyarbakır ve çevresi Osmanlı egemenliğine girerek bölgedeki Türkmen ve Kürt Aşiretler Osmanlı'ya bağlandı. Osmanlı bu kalabalık aşiretleri iki ayrı ulus halinde örgütlediler. Türkmenler Bozulus, Kürtler Kara-ulus adı altında birleştirildi.

⁶1863'de Türkmenler arasında bir seyahat yapan meşhur Türkolog A. Vâmbéry'e göre 196500 çadır olarak hesap ettiği bütün Türkmenlerden "Er Sarılar"ı 50000 olarak vermiştir. Muhtemelen bu rakam mübalağa olmakla beraber bu Er Sarılar kolunun çalışma konumuzla bağlantısını kurmak güç olsa gerektir.

⁷"Sonra Rüstem-i Evran'ın Raftan Kalesi'nde Kalkar Kabilesi ile asi haremelerden bir topluluk ile inat yolunu tutmuş bir halde idi. Emir Zü'n-nun-i Döğer, Muhammed-i Sarılı ile birlikte onlar üzerine ordu sevk etti. Şahzade Sultan Maksud Mirza, Sehl Ali yaylak yerinden Halil Ağ'a katıldı. Diğer yardımcıları ile birlikte Raftan vilayetini yağmaladılar. Çok miktarda mal ele geçirdiler.

⁸1667'de Hasan Kethüda'nın yönetiminde 12 mahallede toplam 277 nefer içinde ve 1673'te bu defa Hamza Kethüda'nın yönetiminde 103 bennak vergi nüfusu içinde *Sarılı* aşireti yer almaktaydı.

⁹XVII. yüzyılda Rum-kala çepnisi kendi içinde mahallelere ayrılmıştı. Bunlar içinde *Sarılı*'nın 29 nefer nüfusu bulunurken 1663'te Köselü adı ile anılan ve Budak Kethüdaya tabi olan Rum-kal'a çepnisi içinde "*Sarılı*" 14 nefer olarak yer almaktaydı.

¹⁰4 nefer ile hinta, şa'ir, resm-i çift ile toplamda 3500 akçe vergiye tabi tutulmuşlardır.

Sarılar Aşireti'nin belgelerde belirtildiği gibi büyük çoğunluğu, XVI. ve XVII. yüzyılda Diyarbakır Eyaleti sınırları içerisindeki yerlerde yerleşik hayata geçerek timar sistemine dahil edilmişlerdir. Ancak bu aşiretten olup ta zaman içerisinde Orta Anadolu'ya göç edenler de olmuştur. Bunlar zamanla çoğalıp farklı yerlere göç etmeye devam etmişlerdir. Orta Anadolu'da 1584 tarihinde yapılan III. tahrir sayımında Kırşehir Sancağı'na ait Çiçekdağı Nahiyesi'nde konar- göçer grubu içinde çoğunluğunu Yüzdepare adlı cemaatinin oluşturduğu 39 nefer ile Sarular Köyü'nün ve ayrıca yine XVI. yüzyılda yapılan tahrirde bu kez Niğde Sancağı'nda 17 hane ile 22 neferden oluşan Sarılı Aşireti'nin varlığını görmekteyiz (Metin, 2007: 145-147). Bunların dışında *Sarı Şeyh İbni Kara Hızır, Sarım Bey, Sarı Bey, Sarı Hoca, Sarı Hacı, Sarı Baba, Sarı Dede, Sarı Şeyh* adıyla ün yapmış ve nüfusu Orta Anadolu'da yayılmış liderlerinin bulunması ve bunun gibi birçok "Sarı" lakablı kişilerin varlığı bu duruma kanıt olabilmektedir. (Güney, 2014: 21, 154, 170, 229, 276, 295, 322, 332, 401, 404, 412, 427, 437, 456). Örneğin Anadolu'da Karataş Nahiyesi idari sahasında kurulmuş Gökçeeyip Karyesi'nde 5 hanede ve Eşkinçiyen Nahiyesi idari sahasında kurulmuş Esesakin Karyesi'nde 9 hanede "Sarı" aşireti üyeleri yaşamaktaydı. Yine Kayseri Sancağı idari sahasında yaşadığı belirtilen Sarım Hacı, Kayseri ve Niğde Sancağı idari sahasında yaşadığı belirtilen Sarı Fakılı aşiretini de aynı bakış açısı ile değerlendirmek gerekir. Nihayet bu çalışmanın konusu olan Arabsun (Gülşehir) Kazası idari sahasında yer alan günümüzde Avanos ilçesinin Sarılar Köyü sakinlerinin mevcudiyeti Anadolu'da pek çok Sarılar mensubunun bulunduğunu ve farklı bölgelere dağıldıklarını göstermektedir (Uçakcı, 2015b: 70-71). Sadece Anadolu toprakları değil, Balkan topraklarına yerleşip köyler kuran Sarılar halkının mevcudiyeti onların ne kadar geniş bir sahaya yayıldıklarını kanıtlamaktadır¹¹ (Kiel, 1994: 3). Burada şunu da belirtmek gerekir ki yukarıda bahsedilen isimlerde de olabileceği gibi her "Sarı" adı geçen yerleşim yerlerinin ve kişilerin kolay ve geniş manada kullanılabilecek bir isim olmasından dolayı *Sarılı/Sarılı/Sarular* cemaati ile alakası olmayabileceği de göz önünde bulundurulmalıdır.

3. SARILAR CEMAATİNİN NEVŞEHİR'İN ARABSUN KAZASINA İSKÂNİ

Anadolu'yu XIII. ve XIV. yüzyıllarda yurt haline getiren Türkmenler, Osmanlı Devleti'nin teşekkülü ile birlikte uç bölgelere göç ederek Osmanlı'nın Batı'daki cihad ve gaza mefkûresine destek oldular. XV. ve XVI. yüzyıllarda ise Osmanlı Devleti, Batı'daki fetihlerine daha da hız katarak bu fetihlere paralel olarak Anadolu'ya hâkim olmasından sonra göçebe Türkmen taifelerinin yer değişikliğini hızlandırdılar. Bu dönem tahrir defterlerine bakıldığında bu gruplar hakkında sağlıklı bilgilere ulaşılabilmektedir. Daha önce bahsedildiği gibi göçebe gruplar; siyasî, sosyal, ekonomik, demografik vs. gibi âmillerin tesiriyle gruplara bölünmekte ve parçalanan grup, yeni bir adla anılabilmekteydi. Dolayısıyla bu gibi gruplar, daha sonraki tahrirlerde veya kayıtlarda yeni adlarıyla yer almaktaydılar. Ayrıca pek çok göçebe grubu erken dönemlerden itibaren yerleşik hayata geçerek kırsal kesimde köyler teşkil etmelerinden ve hatta bazı şehir ile kasabaların sakinleri arasında yer almalarından dolayı yerleşik unsur olarak kaydedilmişlerdir (Şahin, 1987).

Osmanlı'nın aşiretler üzerinde yer değişikliklerini en fazla uyguladığı dönem ise XVII. ve XVIII. yüzyıl olmuştur. Osmanlı'nın toplumsal değişimleri ile birlikte birçok köyün harap olması sonucu bu duruma çare bulunmak istenmişti. Ayrıca Anadolu ve Suriye'de göçebe yaşayan ve yerleşik olanlara zarar veren kesimlere yönelik devlet, yerleştirme ve iskân faaliyetlerine devam etmesi gerekiyordu (Orhonlu, 1987: 106-107).

XVIII. yüzyılda Anadolu'da uygulanan iskân bölgelerinden birini de Nevşehir kazası oluşturmaktaydı. Eski adı Muşkara olan köy XVIII. yüzyılda Nevşehirli Damat İbrahim Paşa tarafından kaza yapılmış ve yeni kurulmasından dolayı farklı bölgelerden getirilen Türkmen grupları tarafından yeni yerleşim yeri olmuş ve Nevşehir-i Dılara olarak anılmıştır¹² (Halaçoğlu,

¹¹XVI. yüzyılda Balkanlar bölgesi Dupniçe ovasında Türkçe isimler taşıyan birçok müslüman köyü içerisinde Sarılar köyü de yer almaktaydı.

¹²Nevşehir kasabasına ve çevre mahallelere Çayan, Kara Hacı, İnallı, Eski-il Türkmenleri, Karaca-Araplı, Kızıl- koyunlu, Danişmendli, Musa Hacı, Şerefli, Tok-temurlu, Saman ve Eymür Cemaati'ne ait teşekküllerle Boynu İnceli Türkmenlerinden Salarlı, Kürt Mehmedli, Horasanlı, Bekdik, Herikli, Kütüklü, Dumanlı, Karaca-kurd, Deliler, Savcular, Kurutlu vs. yaklaşık olarak 2000 hane iskân olunmuştur.

1991: 129-130/Gündüz, 2005: 150). Sadrazam Damat İbrahim Paşa'nın Nevşehir'e yönelik uyguladığı imar ve iskan faaliyetinden etkilenen Silahdar Karavezir Seyyid Mehmed Paşa, XVIII. yüzyılın son çeyreğinde I. Abdülhamid döneminde yaklaşık bir buçuk yıl kadar sadarete bulunduğu zaman içerisinde kendi memleketi olan Arabsun'da (Gülşehir) iskan çalışmaları başlatmıştır. Buraya önce köy sonra kasaba daha sonra da kaza statüsü vererek bölgeye imaretler yaptırmıştır. Bölgenin ihtiyaçlarını karşılamak için vakıflar kurarak hem iktisadi hayatına hem de dışarıdan göçün desteklenmesiyle sosyal hareketliliğe katkıda bulunarak bölgeyi şenlendirmiştir¹³ (Sarıcaoğlu, 2001: 477). Silahdar Karavezir Seyyid Mehmed Paşa'nın bu politikası çerçevesinde göçe tabi tutulan farklı Türkmen topluluklarından bir bölümünü Sarılar Aşireti oluşturmuştur. Sarılar Cemaati veya Aşireti, Silahdar Karavezir Seyyid Mehmed Paşa tarafından Arabsun kazasına 1781 tarihinde iskân edilmiştir. Belli bir vergi karşılığında yine Silahdar Karavezir Seyyid Mehmed Paşa'nın kurduğu vakfa bağlanarak bölgede yer alan Kalecik ve Kal'a-î Şemseddin nam-ı diğer Karafakı gibi harap olan mahallelere toplamda 80 nefer ile yerleştirilmiştir¹⁴ (BOA, *Cevdet Maarif*, nr. 637./BOA. C.ZB.00040.01962.001/Gündüz, 2006: 157).

Arabsun'a iskân edilen Sarılar Cemaati'nin daha önce nerelerde bulundukları hususu tam olarak açık değildir. Bu cemaat topluluğunun ilk görüldüğü yerler bahsedildiği gibi Diyarbakır Eyaleti sınırı içinde olan Mardin, Urfa, Zulkadriye, Halep, Musul bölgeleridir. XVIII. yüzyılda Silahdar Karavezir Seyyid Mehmed Paşa tarafından Sarılar Aşireti'nin doğrudan bu bölgelerden getirilme ihtimali düşük gözükmemektedir. Bununla birlikte daha çok XVI. yüzyıldaki tahrir defterlerinde görüldüğü gibi Kırşehir, Niğde, Kayseri, Sivas yöresindeki adı geçen halkın bölgeye gelmesi kuvvetli bir ihtimal olarak karşımıza çıkmaktadır.

Arabsun'a yerleşen Sarılar Cemaati, bölgede kendi adlarını verdikleri köy kurmuşlardır. XVIII. yüzyılın son zamanlarından XX. yüzyıla kadar bu bölgede yaşamışlardır. II. Mahmut zamanında yapılan nüfus sayımlarına baktığımızda o dönem Ankara Vilayeti'ne bağlı olan Arabsun bölgesinde de bu sayımın yapıldığını görmekteyiz. H. 1252/M. 1837 yılında Arabsun bölgesi nüfus defterlerinde Sarılar Aşireti'ne de yer verilmiştir. Bu aşiret, 70 hane ve 144 nefer ile bölgede yaşamaktaydı¹⁵ (BOA, NFs.d. no: 1758, vr, 114-119). Silahdar Karavezir Seyyid Mehmet Paşa zamanında 80 nefer (kişi) olarak Arabsun'a getirilen Sarılar halkı 1837 nüfus sayımlarına baktığımızda, kadınları da dahil edersek, yaklaşık 300 kişi olmuşlardır. Bu tarihten XX. yüzyılın başlarına kadar Arabsun'da kalan Sarılar halkı, nüfus defterleri kayıtlarında görüldüğü üzere çeşitli sanat dallarıyla uğraşarak bölgede yaşamlarını sürdürmüşlerdir.

Bölge XIX. yüzyılda Ankara vilayetine bağlı iken yüzyılın sonlarına doğru Ankara'dan ayrılmıştır. Sarılar köyü, 1915'te komşu köy olan Ayhan köyü ile birlikte Avanos'a bağlanması gündeme gelmiş; ancak kabul edilmemiştir (BOA, DH.İ.UM.00045.1.00045.002). Cumhuriyetin ilk yıllarında ise Sarılar Köyü Arabsun Kazası içinde Aksaray vilayeti'ne bağlanmıştır (Topal, 1928: 114). Sonra yakınlığı sebebiyle köy Kırşehir sınırları içine katılmıştır (BOA, DH. İD.222.30.2). Daha sonra köy, 1932'de alınan kararla Arabsun'a bağlı Ayhan, Kışlalar ve Baraklar köyleriyle birlikte Nevşehir'in Avanos ilçesine dâhil edilmiştir¹⁶ (BCA, 30-11-1-0_69-10-6). Avanos İlçesi Özkonak Bucağına bağlı Sarılar köyü 1967 yılında belediye teşkilatına kavuşup kent yaşamına ilk adımı atıp, günümüze değin varlıklarını sürdürmüşlerdir¹⁷ (BCA, 30-11-1-0_325-11- 17).

Anadolu coğrafyasına yerleşen ve zamanla farklı bölgelere iskan edilip yaşamlarını devam ettiren Sarılar Cemaati'nin çoğunluğunu Sünni halk oluşturmaktaydı. Ancak tarihi rolleri dikkatle

¹³Arabsun'a Gülşehir ismini vermesine rağmen bu halk arasında yaygınlık kazanmamış 22 Kasım 1948 yılında Cumhurbaşkanı İsmet İnönü tarafından Arabsun ismi değiştirilip Gülşehir olarak onaylanmıştır.(BCA, 117_74_8).

¹⁴Bölgeye Sarılar halkının dışında Yeni il Türkmenlerinden Ağcakoyunlu, Boynu yoğunlu, Temirli, Kargın vs. Boynu inceli Türkmenlerinden Heriklü, Deliler, Tokdemirli vs. topluluklar da yerleştirilmiştir.

¹⁵Defterde Sarılar halkı "Aşireti Sarılar Der Karye-î Ufâcık Merkebli Nam-ı Diğer Deli Deveci Tabi Kaza-î Arabsun" olarak geçmektedir.

¹⁶Türkiye Cumhuriyeti Dahiliye Vükelatı, 24-03-932 tarihli ve 1066 numaralı tezkere, no: 8543.

¹⁷Danıştay dairesinde Sarılar köyünün belediye'ye dönüşmesi hakkında bazı itirazlara rağmen 08.02.1967'de alınan kararla belediye kurulması kabul edilmiştir. Danıştay genel kurul Esas no: 1967/69 Karar no: 1967/64.

incelendiğinde bu halk arasında Şîî yapılanmanın olduğunu da görmekteyiz¹⁸ (Binark, 1993: 222-223). Örneğin XVI. yüzyılda Şah İsmail'in Anadolu'daki heterodoks grupları Osmanlı'ya karşı kıskırttığı dönemde Şah İsmail'in yanında yer alan Varsak aşiretlerle (Şahin, 1999: 190) Sarılar Cemaati'nin iç içe olması bu varsayımımızı daha da kuvvetlendirmektedir.

4. SONUÇ

Aşiret, sosyal organizasyonları ve sosyo-kültürel tarihi temelleri olan idari, siyasi ve sosyal bir birliktektir. Anadolu'da bu sosyal olgu denilen Türkmen birliği XII. ve XIII. yüzyıllarda kendini göstermiş ve zamanla kendi içerisindeki parçalanmalarla yeni bir tarihe yön vermiştir. Oğuzların Bozok ve Üçok soyuna bağlı olan, daha sonra giderek parçalara ayrılan ve kendi içlerinde yapılanmalarla yeni bir kimlik içerisine giren konar-göçer topluluklar, XV, XVI ve XVII. yüzyıllarda Osmanlı Devleti'nin özellikle içtimai ve iktisadi hayatına yön vermiş ve Osmanlı'yı şekillendirmiştir. Osmanlı Devleti'nin bu sosyal organizasyonları, Devlet-i Aliye'nin dinamizmini oluşturmada etkili rollere girdikleri için son zamanlarda bu konularla ilgili olmak üzere ilmi çalışmaların sayısı artış göstermiştir. Tabii ki bu konuda Tahrir ve Mühimme defterlerinin ana kaynak olması açısından önemi büyüktür. Çalışma konusu Sarılar Aşireti ile ilgili bu kaynaklara başvurulmuş ve bilinmeyen yönleri ortaya konmaya çalışılmıştır.

Sarılar “*sarılı, sarılı*” aşireti diğer aşiretler veya cemaatler gibi Oğuz boylarından olup, Oğuzlardaki Bozok-Üçok kavramının terk edilmesiyle birlikte asıl unsurların parçalanmasıyla yeni isim altında oluşmuş bir Türkmen topluluğudur. Bu topluluk Anadolu'ya girdikten sonra başlangıçta Osmanlı'nın Diyarbakır eyaletinde yerleşik unsur olarak yaşamışlar ve tahrir sistemine dâhil edilmişlerdir. Sonra bu topluluktan bazılarının bulundukları bölgeyi terk etmesiyle birlikte Anadolu'nun muhtelif yerlerinde geniş bir coğrafyaya dağılarak hayatlarını şekillendirmişlerdir. Anadolu coğrafyasının farklı bucaklarına yerleşen bu aşiretin bir kısmı XVIII. yüzyıl sonlarında o dönemde Ankara vilayeti sınırları içinde olan günümüzde Nevşehir sınırlarına dâhil olan Arabsun Kazası'na devletin iskân politikası çerçevesinde yerleştirilerek Karavezir Mehmed Paşa'nın kurduğu vakfa bağlanmışlardır.

Arabsun'da belli bir dönem bulunan Sarılar halkı XX. yüzyılda yine Nevşehir'in Avanos kazasına bağlanmıştır. Kendi adları altında kurdukları köy zamanla belediye teşkilatına kavuşmuştur. Günümüzde tekrardan köy statüsüne dönen Sarılar halkı, Anadolu'nun farklı bölgelerinde olduğu gibi Nevşehir'in Avanos İlçesi'nin Özkonak Kasabası'nda halen yaşamlarını sürdürmektedirler.

Oğuzun torunları (24 Oğuz boyu dediğimiz Bozoklar ve Üçoklar) günümüzde farklı isimler altında olsa dahi XI. yüzyılda Diyar-ı Rum'a yerleşerek bölgeyi Türklerin anayurdu yaparak bayındır hale getirmişlerdir. Bu topluluklar (aşiret, cemaat v.s) Anadolu coğrafyasının Türkleşmesinde ve İslamlaşmasında büyük rol oynamışlardır. Ayrıca Hristiyan Haçlı zihniyetinin devamı niteliğinde olan Şark Meselesi'nin son adımında Mustafa Kemal önderliğinde Sakarya hattında düşmana dur demeyi de bilmişlerdir.

KAYNAKÇA

- Aydemir, A. (2009). Oğuz Adı Üzerine, *Türk Dünyası Tarih-Kültür Dergisi*, 174, 56-59.
BCA, 117_74_8.
BCA, 30-11-1-0.325-11-17.
BCA, 30-11-1-0_69-10-6.
BOA, Cevdet Maarif, nr. 637.
BOA, DH. İD.222.30.2.
BOA, DH. İ.UM.00045.1.00045.002.
BOA, C.ZB.00040.01962.001.
BOA, NFS. d. nr: 1758.

¹⁸Ehl-i sünnet mezhebini kabul ederek itikadlarını düzelten Sarılı Taifesi Reisi Koca Ali'nin, sonradan İslâmiyet'e aykırı davranışları görüldüğü takdirde kesilmek şartıyla aylık bin kuruş maaş ve dördüncü rütbeden Mecîdî nişanı ile ödüllendirilmesi dair Meclis-i Vükelâ mazbatası.

BOA, TTD nr. 965, s.151.
BOA, TTD nr. 200, s.966.
BOA, TTD nr. 561, s.247.

Çakar, E. (2006). *17. Yüzyılda Haleb Eyaleti ve Türkmenleri*, Elazığ: Fırat Üniversitesi Orta Doğu Araştırma Merkezi Yayınları no: 13 Tarih Şubesi Yayınları no: 11.

Doktor Fraylıç ve Mühendis Ravling. (2009). *Türkmen Aşiretleri*, (Çev.) Çiğdem Önal, Ankara: Aşına Kitaplar.

Ebu Bekr-î Tihranî, (2014). *Kitab-ı Diyarbekriyye*, (Çev.) Mürsel Öztürk, Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları.

Gündüz, T. (2006). *Bozkırın Efendileri Türkmenler Üzerine Makaleler*, İstanbul: Yeditepe Yayınları.

Gündüz, T. (2016). *Anadolu'da Türkmen Aşiretler "Bozulus Türkmenleri" 1540-1640*, İstanbul: Yeditepe Yayınları.

Gündüz, T. (2005). *XVII. ve XVIII. Yüzyıllarda Danişmendli Türkmenleri*, İstanbul: Yeditepe Yayınları.

Güney, D. (2014). *H.983 M. (1574-1575) Tarihli ve TKG. KK. TTD. 178 Numaralı Defter-i Mufasssal-ı Livâ-i Sivas*, Ankara: T.C Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü Arşiv Dairesi Başkanlığı Yayın No: 9, I.

Halaçoğlu, Y. (1991). *XVIII. Yüzyılda Osmanlı İmparatorluğunun İskân Siyaseti ve Aşiretlerin Yerleştirilmesi*, Ankara: TTK Basımevi.

İbn-î Fadlan, (2011), *İbn-î Fadlan Seyahatnamesi*, (Çev.) Ramazan Şeşen, İstanbul: Yeditepe Yayınları.

İnalçık, H. (2009). *Devlet-i 'Aliyye Osmanlı İmparatorluğu Üzerine Araştırmalar-I Klasik Dönem (1302–1306) Siyasal, Kurumsal ve Ekonomik Gelişim*, İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.

İsmet, B. (1993). *Musul-Kerkük İle İlgili Arşiv Belgeleri (1525-1919)*, Ankara: T.C Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Osmanlı Arşivleri Daire Başkanlığı Yayın no: 11.

Kıel, M. (2001). Dupniçe, İstanbul: *TDV DİA*, 10, 2-4.

Metin, R. (2007). *XVI. Yüzyılda Orta Anadolu'da Nüfus ve Yerleşme (Bozok, Kırşehir, Niğde, Nevşehir ve Keskin Örneği)*, Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Anabilim Dalı Yeniçağ Tarihi Bilim Dalı, Ankara.

Nalbant, B.Ö. (2010). "Oğuz" Sözcüğünün Kökeni Üzerine Yeni Düşünceler, *Türkbilig Dergisi*, 2010/20, 47-59.

Orhonlu, C. (1987). *Osmanlı İmparatorluğunda Aşiretlerin İskânı*, İstanbul: Eren Yayıncılık.

Sarıcaoğlu, F. (2001). Karavezir Mehmet Paşa, *TDV DİA*, 24, 477-478.

Sarınay, Y. (2003). *III Numaralı Kerkük Livası Mufasssal Tahrir Defteri (Kanuni Devri)*, Ankara: T.C Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Osmanlı Arşivi Daire Başkanlığı Yayın No: 64, Defter-î Hakanî Dizisi VIII.

Sümer, F. (1972). *Türkmenler, Tarihleri, Boy Teşkilatı, Destanları*, Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi.

Sümer, F. (2001a). Kaçarlar, İstanbul: *TDV DİA*, 24, 51–53.

Sümer, F. (2001b). Karamanoğulları, İstanbul: *TDV DİA*, 24, 454–460.

Şahin, B. (1999). Osmanlı Ansiklopedisi Tarih, Medeniyet, Kültür, 2, İstanbul: İz Yayıncılık.

Şahin, İ. (1987). Osmanlı Devrinde Konar-Göçer Aşiretlerin İsim Almalarına Dair Bazı Mülâhazalar, *Tarih Enstitüsü Dergisi*, XIII (1987), 195–208.

Tezcan, M. (2012). Yabgu Ünvanı ve Kullanımı (Kuşanlardan İlk Müslüman Türk Devletlerine Kadar), *Erzurum: A. E. Türkiyat Araştırmaları Dergisi*, TAED, no 48 (2012), s. 305-342.

Turan, O. (2009). *Selçuklular Tarihi ve Türk-İslam Medeniyeti*, İstanbul: Ötüken Yayıncılık.

Türkay, C. (1979). *Başbakanlık Arşivi Belgelerine Göre Osmanlı İmparatorluğunda Aşiretler ve Cemaatler*, İstanbul: Ana Neşriyat ve Dağıtım.

Topal, N. (1928). *Köylerimiz*, Ankara: TTK, Kayıt no: 950, Yer no: B/653.

Uçakcı, İ. (2015a). *Sivas, Niğde, Kayseri, Aksaray, Nevşehir, Kırşehir, Yozgat, Çorum, Kırıkkale ve Çankırı yöresi Oğuz Boyları Aşiret, Oymak ve Cemaatlar (Bozoklar)*, İstanbul: Bilge Oğuz Yayınları, I.

Uçakcı, İ. (2015b). *Sivas, Niğde, Kayseri, Aksaray, Nevşehir, Kırşehir, Yozgat, Çorum, Kırıkkale ve Çankırı Yöresi Oğuz Boyları Aşiret, Oymak ve Cemaatlar (Üçoklar)*, İstanbul: Bilge Oğuz Yayınları, II

EXTENDED SUMMARY

Purpose

The aim of this study is first to investigate the ways in which Sarılar Tribe, that has links with Bozulus Turkomans, arrived and settled in Southern Anatolia passing through Mosul and Aleppo in 13th and 14th centuries. Second, it attempts to understand how Sarılar Tribe spread all over Anatolia due to the Ottoman settlement policies during the 17th and 18th centuries. In particular, it aims to expose social and economic life of one part of the tribe, which was settled around Nevşehir to populate the newly founded province in the end of 18th century. In general, this study is part of an attempt to reveal how the Ottoman settlement policies were implemented.

Methodology

The first part of the study contemplates on the origins of Sarılar Tribe of Oghuz. This part depends on the secondary sources, especially the works of Tufan Gündüz, Cengiz Orhonlu, Yusuf Halaçoğlu and Cevdet Türkay on the origins and settlement of Turkomans in Anatolia. The second part depends on the archival documents, such as *tahrir defters*, to understand how Sarılar Tribe was settled in Southern Anatolia. The third part, it uses various archival documents, in particular *nüfus defters*, to expose the ways in which Sarılar Tribe was settled in Arabsun, Nevşehir. Lastly, it depends on the archival documents from the republican era to show how the status of Sarılar village has changed under the republican administration.

Findings

The Sarılar Tribe, like the other communities, clans and tribes that settled in Anatolia with the Oghuz Turks had contributed the Turkification of Anatolia. Over time, they were dispersed in many parts of Anatolia and continued their lives. Tribes had usually named after the physical features of their founders. Sarılar, means blondes, was named after its blonde founder. This community which is also located in the Balkans established settlements (villages, towns) where they gave their names. Sarılar Tribe was influenced by the Ottoman settlement policies, lost their unity and spread around Anatolia. Even though most of the Sarılar belongs to the Sunni sect of Islam, some members of the tribe, who lived side by side with the Varsak and Avşar Tribes that supported Shah Ismail movement, belong to Shiism. Part of the tribe, nearly 80 members of Sarılar, was settled in Arabsun, where Sadrazam Karavezir Mehmed Pasha installed a waqf and tried to populate the region. According to population census of 1837, Sarılar of Arabsun was consisted of nearly 300 people. In the republican era, this part of the tribe chose to move to Avanos and founded a village named after their name, Sarılar.

Conclusion and Discussion

A tribe is a name given to a large group of people that form societies, come from the same ancestor and are connected by blood. At the same time, it is an administrative, political and social association with social organizations and socio-cultural historical foundations. Turkomans, who migrated to Anatolia, changed the social and economic life of the region and in return was evaluated under various effects. They formed many minor tribes and spread around the region under different names. This social phenomenon in Anatolia, which was called the Turkmen unity has stood out in time in 12th and 13th centuries and has given direction to a new history with the split within itself. Like other tribes and communities, Sarılar "sarılı, sarılı" tribe is one of the Oghuz tribes and is a Turkmen community with the abandonment of the Bozok-Üçok concept because of the disintegration of the original elements. With their entrance to Anatolia, they had lived as a settled component in the Ottoman Province of Diyarbakır and were included in the registry system, the *tahrir defter*. Later on, some of them left the region and their lives and livelihood was transformed as they moved around different regions of Anatolia. Throughout the 17th and 18th centuries, when the Ottomans implemented an extensive settlement policy due to revert the impact of Celali uprisings all around Anatolia. Some people of this tribe who settled in different areas of the Anatolian geography were connected to the foundation of Karavezir Mehmed Pasha with being placed to Arabsun district, which was in the borders of Ankara province at that time, now included in the borders of Nevşehir within the framework of the state's settling policy at the end of the 18th century. Sarılar Tribe had lived in Arabsun region until the beginning of the 20th century, when they moved to Avanos and founded a village named after their family name, Sarılar. In 1967, Sarılar village became a county.

Ek Tablo 1

XVI. yüzyılda Urfa'da İsaviranı Karyesi'nde Sarılı aşiretinin timara tabi tutulduğuna dair tahrir defteri.

T.C. BAŞBAKANLIK OSMANLI ARŞİVİ DAİRE BAŞKANLIĞI (BOA) ©

152

151

TT 0965

XVI. yüzyılda toplamda 24 haneden oluşan Sarılu Aşireti'nin varlığına dair vergi kayıtları

Karavezir Seyyid Mehmed Paşa'nın Arabsun Kazası'na Sarılar halkını iskana tabi tuttuğuna dair belge

Ek Tablo 4

Ankara Sancağının Arabsun Kazası'nda Karavezir Mehmed Paşa'nın Sarılar Cemaati'ni tahrik ve ifsad eden Ali'nin Kütahya Kalesi'ne kalebind olarak görevlendirmesi.

T.C. BASBAKANLIK OSMANLI ARSIVI DAİRE BASKANLIGI (BOA) ◆

مفتی محمد رفیع الدین صاحب دیوبند

[illegible]

OSMANLI ARŞİVİ	
C. ZB	
40	1967

Hicri 1252 (Miladi 1837) Yılı Arabsun'da yaşayan Sarılar Aşireti'ne ait nüfus defteri

NFS.d. 01758

343

۴۳ اورنگیوبی قریصا لی علی الدین
۴۰ ولد حسین
۳۸ صابو
۳۷ اورنگیوبی صارصفا لی موسی

۴۴ اورنگیوبی قریصا لی حسن
۴۰ ولد حسین
۳۸ صابو
۳۷ اورنگیوبی صارصفا لی موسی

۴۵ اورنگیوبی قریصا لی حسن
۴۰ ولد حسین
۳۸ صابو
۳۷ اورنگیوبی صارصفا لی موسی

۴۵ اورنگیوبی قریصا لی حسن
۴۰ ولد حسین
۳۸ صابو
۳۷ اورنگیوبی صارصفا لی موسی

۴۶ اورنگیوبی قریصا لی حسن
۴۰ ولد حسین
۳۸ صابو
۳۷ اورنگیوبی صارصفا لی موسی

۴۷ اورنگیوبی قریصا لی حسن
۴۰ ولد حسین
۳۸ صابو
۳۷ اورنگیوبی صارصفا لی موسی

۴۸ اورنگیوبی قریصا لی حسن
۴۰ ولد حسین
۳۸ صابو
۳۷ اورنگیوبی صارصفا لی موسی

۴۲ اورنگیوبی قریصا لی علی الدین
۴۰ ولد حسین
۳۸ صابو
۳۷ اورنگیوبی صارصفا لی موسی

۴۳ اورنگیوبی قریصا لی حسن
۴۰ ولد حسین
۳۸ صابو
۳۷ اورنگیوبی صارصفا لی موسی

۴۴ اورنگیوبی قریصا لی حسن
۴۰ ولد حسین
۳۸ صابو
۳۷ اورنگیوبی صارصفا لی موسی

۴۵ اورنگیوبی قریصا لی حسن
۴۰ ولد حسین
۳۸ صابو
۳۷ اورنگیوبی صارصفا لی موسی

۴۶ اورنگیوبی قریصا لی حسن
۴۰ ولد حسین
۳۸ صابو
۳۷ اورنگیوبی صارصفا لی موسی

۴۷ اورنگیوبی قریصا لی حسن
۴۰ ولد حسین
۳۸ صابو
۳۷ اورنگیوبی صارصفا لی موسی

9

۱۰۲۱۲

151

146

187

15A

۱۳۰

4-7

100

115

111

114

347

۱۴۰
اورنگزیو بیگ و مرصفا علی حسن ولد محمد
ابراہیم

۱۴۲
بکری اورنگزیو بیگ و مرصفا علی
محمد علی ولد محمد حسن

۱۴۱
اورنگزیو بیگ و مرصفا علی حسن ولد
محمد علی

۱۴۳
اورنگزیو بیگ و مرصفا علی حسن ولد
محمد علی

۶۵
۶۷
۱۴۴

۱۴۵
اورنگزیو بیگ و مرصفا علی حسن ولد
محمد علی

۱۴۶
بکری

۱۴۱
اورنگزیو بیگ و مرصفا علی حسن ولد محمد
ابراہیم

۱۴۲
اورنگزیو بیگ و مرصفا علی حسن ولد
محمد علی

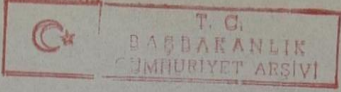
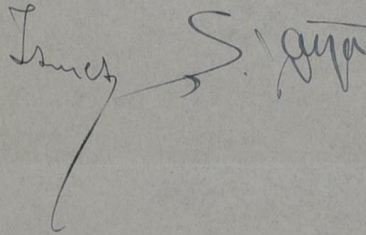
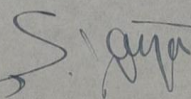
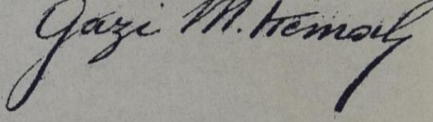
۱۴۳
اورنگزیو بیگ و مرصفا علی حسن ولد
محمد علی

۱۴۴
اورنگزیو بیگ و مرصفا علی حسن ولد
محمد علی

۱۴۵
اورنگزیو بیگ و مرصفا علی حسن ولد
محمد علی

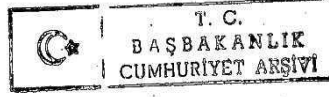
۱۴۶
اورنگزیو بیگ و مرصفا علی حسن ولد
محمد علی

Ek Tablo 6

T. C. DAHİLİYE VEKÂLETİ		Hulâsa:
U. M.		
Ş.		
Sayı		
Kararname		
Madde1-Kırşehir Vilâyetinin Arapsun kazasına bağlı Ayhan, Sarılar, kışlalar, Baraklar köylerinin mezkûr kazadan irtibatları fekkedilerek Avanos kazasına ilhak edilmiştir.		
Madde2-Bu kararnamenin tatbikine Dahiliye vekili memurdur.		
31 . III . 32		
BAŞVEKİL	DAHİLİYE VEKİLİ	REİSİCÜMHUR
		
Cevaben yazılacak Evraka; Cevap olduğu muharreratin tarih numarasile hangi daire ve şube ifadesile yazıldığının derc olunması rica olunur.		
030	11	1
69	10	6

Ek Tablo 7

T.C.
İçişleri Bakanlığı
Mahalli İd.Gn.Md.

K A R A R
5089

I - Nevşehir İli Avanos İlcesinin Özkonak Bucığına bağlı Sarılar Köyünde belediye kurulması, Danıştay Genel Kurulunun 16.2.1967 gün ve 1967/69-64 sayılı kararı üzerine, 1580 sayılı Kanunun 7469 sayılı Kanunla değişik 7.nci maddesine göre uygun görülmüştür.

2- Bu Kararı İçişleri Bakanı yürütür.

Cumhurbaşkanı

28 Subat 1967

Başbakan

S. Demirel

İçişleri Bakanı

1205-1

030	11	1		325	11	17
-----	----	---	--	-----	----	----

Ek Tablo 8

T. C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI

Mahallî İd. Gn. Md.

Şb. Md. : 2.D.Rs.Msa.

Sayı : 62I-I-307-66/1065

Konu : Sarılar Köyünde
belediye kurulması Hk.

Ankara

25/2/1967

Başbakanlığa

Nevşehir İli Avanos İlcesinin Özkonak Bucığına bağlı Sarılar Köyünde belediye kurulması hakkında Danıştay Üçüncü Daire ve Genel Kurulunca verilen kararlar ile bu konuda düzenlenen karar tasarısı ilişikte sunulmuştur.

1580 sayılı Kanunun 7469 sayılı Kanunla değişik 7.nci maddesine göre gereğini arz ederim.

Dr. Faruk Sükan
İçişleri Bakanı

sl.

Ekleri:

- 1- 8.2.1967 gün ve 1967/69-65 sayılı
Danıştay Üçüncü Daire Kararı
- 2- 16.2.1967 gün ve 1967/69-64 sayılı
Genel Kurul Kararı
- 3- 5 adet karar tasarısı

K: 5089

Özgülük Re. yargı iç. gen. Md.
25.2.1967

030	11	1		325	11	12
-----	----	---	--	-----	----	----

S.B.

Tarih:	Ünvan:	Yazı No:	1
9/3/23	1869	7	